

Skibslaget Sebbe Als · Augustenborg

KØLSVINET

9. NOV. 1990

REFERAT FRA BESTYRELSESMØDET D. 23. OKTOBER

Planlægning af arrangementer for sejlsæssonen 1991 blev udsat til næste bestyrelsesmøde idet der er kommet flere tilbud, men der stadig mangler noget konkret på et af arrangementerne.

Regnskabet blev forelagt og det ser meget godt ud især på grund af en række arrangementer med SEBBE, OTTAR samt nausten. Det har også været hårdt for de lokale kræfter og vi må lære at sige nej til flere arrangementer fremover.

Vi har fået en hel del træ fra en bro der skulle udskiftes i Augustenborg. En gruppe medlemmer har sørget for at den blev pillet ned og transporteret over på nausten. Den er ikke ny, men trods alt den rene luksus i forhold til vor egen bro der i det hele taget er slået helt i stykker og drevet til havs i stormen.

Ottars messansejl er blæst helt i stykker efter 13 års brug. Storsejlet der har samme alder er efterhånden også færdigt. Der er forslag fremme om at udruste Ottar med en ny rig der vil være lettere at sejle med. Der bliver udarbejdet tegninger og truffet beslutning på næste bestyrelsesmøde.

Vi har sendt ansøgning om tilskud til en VHF som vi har besluttet at købe for at øge sikkerheden ombord på Sebbe. Enkelte af vore redningsveste har det ikke alt for godt. Når vi får dem i hus skal de nøje gennemgås og der skal købes nye hjem inden næste sejlsæsson.

Steen

REDAKTIONEN

Steen Weile
Notmark 23
6440 Augustenborg
Tlf. (privat) : 74473176
Tlf. (arbejde) : 74883292

Peter Møller
Parkgade 8
6440 Augustenborg
Tlf. (privat) : 74471078
Tlf. (arbejde) : 74883294

Ivan Lorenzen
Fjordparken 13
6440 Augustenborg
Tlf. (privat) : 74472263

FORSINKET KØLSVIN - BEKLAGER.

Grundet meget arbejde, både med skib, job samt tid til at puste ud efter sidste mammutnr. kommer her en forsinket udgave.

Vi har også denne gang fået indlæg fra andre grupper hvilket vi anser som meget positivt og medvirkende til både at holde kontakten samt give et varieret blad. Et lille hjertesuk har vi dog idet vi ikke siden vikingeseminaret i februar har hørt noget fra Vikingskibshallen og havde det ikke været for Torbens indlæg om bl.a. Atlantic Challenge og en avisartikel kunne man tro at Vikingskibshallen var nedlagt. Forhåbentlig er det ikke så ilde.

Steen

GENERALFORSAMLING 1990

Det blev på bestyrelsesmødet d. 23. oktober besluttet at indkalde til den ordinære generalforsamling fredag d. 28. december 1990 kl. 19.00 i spejderhytten i Augustenborg.

Forslag til dagsorden skal sendes til bestyrelsen i henhold til vedtægterne.

Dagsorden for generalforsamlingen med indkomne forslag udsendes ligeledes i henhold til vedtægterne.

Bestyrelsen

SEMINAR/PLANLÆGNINGSMØDE I 1991?

Under en behagelig telefonsamtale med Torben Dibber (Sif Ege) luftede han tanken om at prøve at få arrangeret et årligt vikingeseminar, idet han mener der går for lang tid (2 år) imellem seminarerne. Vi har et geografisk problem der medfører at de sjællandske og de jyske skibe stort set kun mødes hver for sig.

Vi blev enige om at det ikke nødvendigvis var et seminar der manglede, men egentlig et planlægningsmøde med eks. 2 repræsentanter fra hver gruppe. Dette vil også gøre det lettere at arrangere mødet idet det kun bliver et begrænset deltagerantal (max. 30).

I sidste nr. af Kølsvinet havde jeg et indlæg omkring samarbejdet omkring Ålborg arrangementet, det vil være en af de ting der skal diskuteres, ligeledes er der kommet en henvendelse fra Norge angående et arrangement i 1993 (er sendt til de enkelte skibslag).

Spørgsmålet til de enkelte skibslag er derfor :

- * Er man interesseret i et tættere samarbejde omkring arrangementer ?
- * Hvem kan (og vil) stå for mødet ? (det må nødvendigvis blive en week-end)
- * Vil februar/marts ikke være det rigtige tidspunkt ?

Vi vil bede jer komme med jeres kommentarer hvad enten de er positive eller negative.

Steen

Japan indtaget i august.

I august måned lykkedes det Frederikssund-vikingerne at gennemføre et togt længere mod øst end deres nok så berømte forfædre gennemførte. Faktisk så langt mod øst, at det næsten bliver vest, nemlig til Hokkaido, den nordligste af de fire største øer i det japanske ørige. Nærmere bestemt gik togtet til Horobetsu ca. halvanden times kørsel fra Sapporo.

Togtet, der varede 19 dage, foregik med Aeroflot via Moskva til Tokyo og derfra videre til Sapporo med indenrigsfly. Togtet blev gennemført af ti vikinger, 8 mænd og 2 kvinder, der var engageret til 3-5 daglige optrædender foran en nøjagtig kopi af Egeskov slot.

På flyveturen med Aeroflot havde vi kun et problem. Som sædvanlig havde personalet ikke taget øl nok med. Der går selvfølgelig også en del kasser på en fjorten timers flyvetur, men alligevel..

I lufthavnen i Tokyo fik vi til gengæld problemer, da vi ikke kunne få vores våben ind i Japan. Alle vores sværd, knive og spyd skulle registreres. Efter en del parlamentæren og nogle telefonsamtaler (i et par timer og 40 grader) fik hver enkelt viking våbentilladelse til alle sine våben, og vi kunne fortsætte rejsen. Det skal lige bemærkes, at den økse vi havde med ikke skulle registreres, da den - ifølge de japanske myndigheder - ikke var farlig!!!

Parken, hvori vi skulle optræde var klart domineret af kopien af Egeskov slot. Indeni slottet var der bygget akvarier i alle størrelser. Det største akvarium kunne man betragte både fra oven, fra siden og fra neden, sågar en tunnelformet gang nærmest tværs igennem akvariet havde man skabt. Både de mange fremmedartede fisk og hajer og akvarierne i sig selv var et imponerende syn. Foran slottet i en halvbue, så der blev dannet et lille torv, var der bygget kopier af skandinaviske huse, bl. a. af H.C.Andersens hus. Disse huse blev benyttet som souvenirboder med souvenir af meget varierende kvalitet, men man kunne også få enkelte danske varer, bl.a. legoklodser, vaser fra Holmegaard og kongeligt porcelæn. Desuden var der i en af bygningerne bygget en kopi af et vikingskib i ca. trekvart størrelse (savskåret, men dog klinkbygget, vistnok af vrang 3), ihvertfald havde japanerne fået råd og vejledning fra Vikingskibshallen i Roskilde.

På 'torvet' - foran slottet - var der opsat en scene, hvor vi skulle optræde. Før den første optræden bad vi om at få en sikkerhedsafstand på ca. 5 m til publikum, da der kan ryge små metalsplinter fra sværdene i kampens hede, men de japanske arrangører mente, at det var unødvendigt. Efter den første

optræden blev sikkerhedsafstanden sat til 15 m, da en official fik en af de omtalte små metalsplinter på næsen.

Japanerne er meget anderledes end man er vant til i Europa. De er først og fremmest meget små af vækst. Er man omkring 170 cm høj er man ca. et hoved højere end de fleste japanere, hvilket er en underlig fornemmelse.

Den smilende og bukkende japaner med sit uundværlige kamera (eller sin video) ses overalt. Den japanske høflighed kender næsten ingen grænser, men japanerne er samtidig meget usikre overfor fremmede. De bryder fnisende sammen, som ti-årige småpiger, blot man kigger på dem, og det gælder ligeså meget mænd som kvinder.

Japanerne vil for alt i verden ikke tabe ansigt overfor andre japanere, hvilket vi opdagede fordi vi i vort 'program' plejer at benytte en mandlig tilskuer som 'offer' i optakten til en fægtekamp, men når vores skjoldmø nærmede sig en mandlig tilskuer, trak ca. to ud af tre sig tyve til tredive skridt baglæns (og så grim er hun altså ikke).

Det japanske samfund er meget hierakisk opbygget. Man må ikke gå direkte til dem, som bestemmer, men skal gå 'kommandovejen' for ellers desavouerer man de personer, der sidder på det/de niveauer, man har sprunget over. F.eks. tog det os tre dage at få ændret på det tidspunkt, bussen skulle hente os, når vi var færdige med dagens optræden.

En anden ting vi undrede os meget over, var måden at holde (officiel) fest på: Man blev inviteret til middag klokken 18. Der blev skænket godt med sake (japansk risbrændevin, ca. 25 %) og øl fra fad, og japanerne drak, som om de skulle hjem inden klokken 22 - og det skulle de! Omkring klokken 21 rejste en af værterne sig og klappede i hænderne og sagde tak for i aften, og så efterlod man mad og drikkevarer på bordet, uanset hvor meget man havde tilbage, og tog hjem. Det samme oplevede vi til et bryllup, som vi var blevet inviteret til af vores hotelvært. Starttidspunktet var ca. klokken 15, og omkring klokken 18.30 var det slut, men da gæsterne var gået gav hotelværten os lov til at tømme de resterende flasker med sake og fadene med øl - en helt fin hotelvært.

Maden var et kapitel for sig. Japanerne spiser som bekendt med pinde, hvilket er svært, men det kan læres nogenlunde, man kan ihvertfald klare sig. De spiser først og fremmest fisk med ris og pastaretter. De har dog en besynderlig regel, hvis man får pasta med karri skal det spises med gaffel! Desuden spiser de meget tit suppe. De har øjensynlig kun en slags suppe, der er lavet på tang. Den er ikke noget at råbe hurra for. Deres fiskebord er til gengæld utroligt spændende. Det er både rå, kogt

og stegt fisk og skaldyr, der bliver serveret. I flæng kan nævnes, muslinger, rejer, laks, jomfruhummer, makrel, østers og kaviar. En rå blæksprutte i soyasovs, det er bare kræs. Eller hvad med laks med svampe og grøn salat?

Det sværeste for os europæere, endda sværere end at lære at spise med pinde, er at sidde ved de lave borde. På restauranter er der både mulighed for at sidde ved almindelige borde og ved japanske borde. De japanske borde er ikke højere end, at man lige kan have benene inde under bordpladen, men det er ikke meningen. Man skal sidde oven på underbenene, men som europæer gør man det kun 5 minutter af gangen, så har man allerede fået krampe.

Vores hjemrejse gik i store træk uden problemer og med bagagen fyldt af diverse japanske vifter, vaser, gulvtæpper, postkort og kimonoer eller hvad vi ellers havde købt, samt med hovedet fyldt af mange forskellige og spændende oplevelser. På falderebet i Tokyo lufthavn fik et sidste indtryk af Japans 'stive facon'.

Japanerne ville gerne have os med en lufthavnsbus kl 7.30, så vi kunne være tidligt i lufthavnen p.g.a. eventuelle problemer med at få vores våben ud af landet (vi skulle flyve kl 13). Det betød at vi skulle spise morgenmad i Tokyos internationale lufthavn, hvortil vi ankom ved nitiden. Da al bagagen var læsset af bussen viste det sig at der manglede tre kufferter, som bare var blevet stående ved afgangsstedet, da der ikke var plads i bagagerummet på bussen! 'Heldigvis' havde vi tid til at vente. Vi blev enige om at få noget morgenmad, og kl 9.33 bestilte vi 10 gange morgenkomplet i lufthavnens eneste restaurant. Desværre blev der lukket for servering af morgenmad kl 9.30, hvilket ikke under nogen omstændigheder kunne laves om, så vores morgenmad kom til at bestå af burgere og øl. Halvdelen var så sultne, at de bad om to burgere, men da der var bestilt tolv burgere i alt, var de udsolgt, så de tre af dem måtte spise steaks - og det var en international lufthavn i Tokyo.

Vi skulle mellemlande i Moskva og overnatte på Aeroflots regning, hvilket vi var meget spændt på. 'Hotellet', en grå betonklods i tolv etager, lå fem minutter fra lufthavnen men tre kvarters kørsel fra Moskva, så Moskva så vi ikke. Til gengæld tog det to til tre timer at komme til 'hotellet', selvom vi ikke havde anden bagage end håndbagage. Udenfor 'hotellet' lige foran indgangen lå en død høne, og den havde ligget der i fjorten dage.

Værelserne var dobbeltværelser. To af vikingerne fik nøgle nr. 741, men dette rum fandtes ikke. Ved henvendelse i receptionen viste det sig, at der stod forkert på nøglen, den passede til nr. 740. Indenfor var der et toilet med bad og toiletskab, dvs skabet var fyldt med gamle rustne rør. I klædeskabet var bagvæggen sparket ud. I selve værelset var der to lysstofrør, hvoraf kun det ene virkede. Der havde også været sengelamper engang. Det

kunne vi tydeligt se, fordi holderen fra den ene endnu sad i væggen, mens der var to store huller hvor den anden havde siddet. I øvrigt var værelset beboet af kakerlakker. Næste morgen blev vi vækket kl 5 for at nå flyvet kl 8.30. Da vi kom ned i 'hallen' lå der en m² af loftet på gulvet, den var faldet ned i løbet af natten p.g.a. en vandskade. Så det var en stor fornøjelse, da vi satte fødderne på dansk jord.

Efter lidt tid til at synke alle indtrykkene, som er mange, og langt de fleste positive, kan vi kun sige, at det var en hård tur, men også en af de største oplevelser, vi har haft overhovedet.

Jesper Wittenburg,

Vikingspillene i Fr.sund.

OPHALING AF SEBBE OG OTTAR

Der blev halet godt lørdag d. 27 oktober. Der var et godt fremmøde og med godt humør kastede deltagerne sig over opgaverne. Stormen havde efterladt en masse tang og sand i slæbestedet så der måtte graves bravt. Vandstanden var heller ikke så høj som ønskeligt, men Seubberne var på dubberne, ung som gammel og med højt humør gled først Ottar på land og derefter Sebbe. Nogle af deltagerne havde dog "hovedproblemer" idet de aftenen i forvejen bravt havde fejret en formands fødselsdag og de havde vist bedre af den friske luft end lufter havde af dem. Så nu står begge skibe på land og snart skal vi have dem gennemgået og planlagt de reparationer og udbedringer vi skal have foretaget i vinter og til foråret.

Steen

Kølsvinet
Skibslauget Sebbe Als
Augustenborg

21-9-90

At sejle er - at leve!

Familieturen med Sebbe den 8-9-90 blev deltagermæssigt ikke den helt ventede succes. Det var en lille, udsøgt skare, som gik på vandet lørdag - for at få fyldt sejlet med frisk vind. Målet var en god lang sejltur med afslutning i Nausten. Slæbebåden dukkede aldrig op - og vinden var stik vest til nordvest, så roturen ud af fjorden var lige den opvarmning, der skulle til for at få rystet mandskabet sammen! Lange kryds på tværs, hvor skipper havde sit stadige hyr med at få pinden fri af grunden på grund af den ringe vanddybde - gjorde det ikke mindre sjovt at sejle i hjemlige farvande. Vi nåede efter mange stagvendinger, som skulle indøves, op til lufthavnen, hvorefter der blev planlagt landgang på Katholm. Vi gik på grund - næsten - og pludselig stod regnen ned i vanttovene! Hvad gjorde det?, når blot kaffen var varm i termokanderne! Miljømanden blev sendt på rundtur med lods - og en solid ankermand sørgede for at vi kom fri igen, og satte kurs mod det sikre sømærke: Nausten. At lænse - er nu engang den letteste form for sejllads.

I Nausten stod den ventede belønning - Wundermaskinen med fadøl og rigtig skipperlapskovs! At vi ikke var mange - gjorde det let for alle at få plads ved bordet. Med fyr på brændeovnen, blev det en røhyggeaften - lige i vindøjet! Historierne startede med de søde og tog så den ventede kovending mod de mere søstærke og salte. En ny sang blev nedskrevet af skippers sikre hånd - men melodien blæste ofte væk undervejs! En lang søforklaring blev linie for linie skabt i gruppearbejde - dog må den nok senere redigeres for udgivelse. Kreativiteten nåede uanede højder - især Jepes fantasi overgik alles!

Et dybt godnat - i posen - med udsigt til friskbragt morgenbrød af formandinden, afrundede familiedagen. Vi blev hverken fulde eller vindøjede, bare lige sådan at vi havde det allerbedst, uden at blive søsyge.
ps: Torben endte - efter nedsænkning i soveposen - på dørken - toftene (bænkene) gav sig, hver sin vej.

The twins - Ivan og Wilford

Til KØLSVINET's redaktion

Kyndby den 25/8 1990

V/ Steen Weile

Notmark 23

6440 Augustenborg

EN HILSEN FRA SIF EGE.

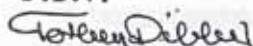
Som det jo nok er jer bekendt blev et af de nyeste skud på vikingeskibsstammen i Danmark søsat i juni i Frederikssund. Skibslauget Sif Ege nåede hermed det første og nok mest eftertragtede højdepunkt i dets historie. Det var en herlig fornærmelse at se Sif på vandet og det blev da også fejret på behørig vis. Men skibet var ikke rede til at hejse sejlet, vi skulle først have lavet mast, rå m.v. samt skaffe 30000 kr til sejlet. Så vi måtte stadig hænge i, Problemet med sejlet blev dog hurtigt løst af en af vore gode støtter, som på en dag skaffede de 30000 kr. fra flere sider. Så kom ferieperioden og vi lå stille en 14 dages tid for at samle kræfter til det sidste nap. Efter nogle meget hektiske uger sidst i juli var Sif en skønne morgen rede til at sætte sejlet. Det var så heldigt, at det var den 1. august, samme dag, som Atlantic Challenge startede i Roskilde, et træf som vi i foråret i kådhed havde givet tilsagn om at deltage i. Nå men vi var heldige 1. august var velsignet med et strålende solskinsvejr og lutter milue vinde fra nordvest, dem af jer der har været i Roskilde ved at det kniber noget med pladsen visse steder i fjorden, så vi var lykkelige for vindretningen. Vi havde allieret os med Erik Andersen og efter at have modtaget nogle vigtige instrukser angående råsejlingens ødle kunst vovede vi os ud på fjorden. Velbeholdne forbi tandstumberne, som skæmmer fjorden lige syd for Frederikssund havn slap vi slæbetovet og satte sejlet. Jeg må indrømme at hjertet slog et ekstra slag da vinden greb sejlet og løftede skibet hen over bølgerne. Det var helt underligt tænkt lo års drømmerier og hårdt slid var lykkedes, vi sejlede og vi sejlede hurtigt, og ikke nok med det skibet var i

balance og hun lystrede rorets mindste vink.

Som før fortalt var målet for Sif Ege's jomfrurejse Roskilde, og små 2 timer senere stod 7 glade og forventningsfulde råsejlere i Roskilde klar til at deltage i sejladser, som var tilrettelagt af Vikingskibshallen i forbindelse med afholdelsen af Atlantic Challenge. I det hele taget var det et meget vellykket arrangement, som arrangererne fortjener stor ros for alt klappede og der var en række aktiviteter til glæde for alle. Så vi havde 4 lange solrige dage, som gav os fra Sif Ege en kærkommen lejlighed til at samsejle med andre bådelaug/laug, noget som vi satte stor pris på da vi fik lært en masse nyt, og samtidigt fik afprøvet både Sif og hendes mandskab. ...

Så alt i alt var det 5 uforglemmelige og lærerige dage på Roskilde Fjord, til Atlantic Challenge.

De bedste hilsner fra Sif Ege og hendes besætning
P.B.V.

Torben Dibber

ADRESSER - ATTER EN GANG!

Ak! det er ikke til at være *redaktionær - meget lettere at være reaktionær.

Sig mig, består det halve af skibslaget af nomader? Ind imellem når vi ikke at rette adressen på en "nomade" før han/hun har rykket teltpælene op og er flyttet, af og til endda til en postvæsenet ukendt adresse. Uden postvæsenets hjælp ville skibslaget medlemstal ifølge adresselisterne være halveret efter blot 6 måneder.

HUSK ADRESSEÆNDRINGER - ikke blot for vores skyld, men også for din egen.

*Redaktør

Steen

NYT MØDELOKALE

Augustenborg kommune har set velvilligt på vor ansøgning om mødelokale og stillet lokaler til rådighed i Slotsalle' i Augustenborg.

Det drejer sig om et lille køkken samt 2 små rum hvor vi kan holde møder samt opbevare vore papirer og andre ting. Det er ikke helt moderne, men opfylder fuldt ud vort behov. Der er varme, men belysning og møbler har vi selv sørget for.

Det er godt for især bestyrelsen der fremover vil holde bestyrelsesmøderne her.

Steen

BESTYRELSEN

Peter Møller Parkgade 8 6440 Augustenborg Tlf. (privat) Tlf. (arbejde)	: Formand : 74471078 : 74883294
Steen Weile Notmark 23 6440 Augustenborg Tlf. (privat) Tlf. (arbejde)	: Næstformand : 74473176 : 74883292
Ina Hach Lindevej 2 6440 Augustenborg Tlf. (privat) Tlf. (arbejde)	: Kasserer : 74472443 : 74882176
Ivan Lorenzen Fjordparken 13 6440 Augustenborg Tlf. (privat)	: Sekretær : 74472263
Torben Heidtmann Kløvermarken 89 6440 Augustenborg Tlf. (privat)	: Materialeforvalter : 74472378
Ulrik Grau Stavensbølgade 19 6440 Augustenborg Tlf. (privat) Tlf. (arbejde)	 : 74472585 : 74471561
Palle Jacobsen Voldgade 17 I 6400 Sønderborg Tlf. (arbejde)	 : 74471086
Erik Jørgensen Løngang 22 III 6400 Sønderborg Tlf. (privat)	 : 74432716
Niels Nielsen Østerkobbøl 8 6440 Augustenborg Tlf. (privat) Tlf. (arbejde)	 : 74471994 : 74884537